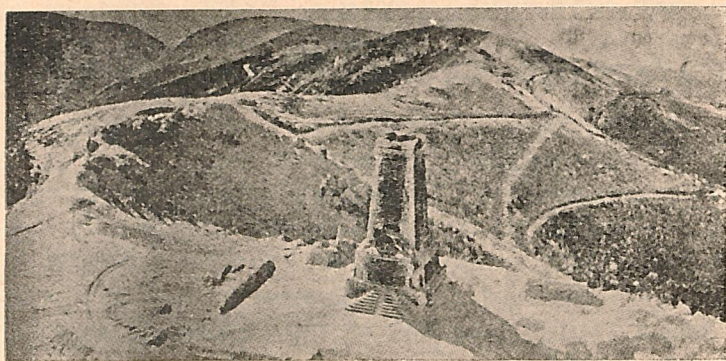

ЗА НАШАТА СВОБОДА

Всѣка година на 3 мартъ ние празнуваме освобождението на България отъ турцитѣ.

Рускиятъ императоръ Александъръ II е обявилъ война на Турция за нашето освобождение презъ месецъ априль 1877 г.

Рускитѣ войски минали Дунава при гр. Свищовъ презъ нощъта на 14 срещу 15 юний 1877 г. Тамъ въ сражението съ турцитѣ загинали 780 руски войници и 70 офицери.

Първиятъ ожесточенъ бой между българското опълчение и турскитѣ войски се водилъ при Стара-Загора на 19 юлий 1877 г. Тамъ загинали 530 опълченци и 25 офицери.

Шипченскиятъ проходъ е защитаванъ отначало отъ 2000 опълченци и 2000 казаки срещу 27,000 турска войска.

Цѣли три дни на 9 10 и 11 августъ 1877 г. шепата защитници на Шипка храбро се борили противъ многобройнитѣ турски пълчища.

Следъ като пристигнали подкрепления, и неприятельтъ билъ сломенъ, на 14 августъ опълченцитѣ били оттеглени отъ прохода. Останали да го пазятъ руски войски. Тѣ стояли тамъ при страшни студове до коледа.

На 27 септемврий руска армия отъ 45,000 души минала прохода, разбила турцитѣ при с. *Шейново* и взела 23,000 пленици.

На 19 февруарий (старъ стилъ) 1878 г. билъ сключенъ въ Цариградъ между руси и турци миръ. Тамъ — въ Санъ-Стефано — е начертана границата на *Цѣлокупна велика България*.

За нашата свобода сж загинали повече отъ 200,000 руски войници.